

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 816

гр. Варна, 28.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, XI СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Михаил Михайлов

като разгледа докладваното от Михаил Михайлов Гражданско дело № 20213100100206 по описа за 2021 година

намира следното:

Срещу съдебно решение №1647/16.12.2022г., постановено по делото е депозирана въззивна жалба вх. № 1364/18.01.2023г. от ответника по делото Г. Д. Х., ЕГН ***** от гр. Варна. Във въззивната жалба е инкорпорирано искане страната да бъде освободена от предварително събиране на дължима държавна такса, на осн. чл. 620, ал.5 ТЗ, като нейното събиране се осъществи в края на процеса при това същата да бъде възложена в тежест на загубилата съдебното производство страна. В условията на евентуалност ответницата прави искане за освобождаване от дължимата държавна такса, като излага, че същата се намира в материално затруднение, което обуславя невъзможността ѝ от заплащане.

Съдът намира, че е компетентен да се произнесе по искането на страната за освобождаване от държавна такса, доколкото производството по делото се намира във фаза на администриране на постъпилата въззивна жалба, като делото към момента на релевираните от страната искания не е изпратено на въззивния съд по компетентност.

По повод направените от ответницата искания в условията на евентуалност с правно осн. чл. 83, ал.2 ГПК, съдът с разпореждане е дал указания на същата да представи декларация за семейно и имуществено състояние, в подкрепа на искането си за освобождаване от дължимата по делото държавна такса. В определения от съда срок страната не е изпълнила така дадените ѝ указания.

Съдът по искането с правно осн. чл. 620, ал.5 ТЗ за освобождаване от предварително събиране на дължима държавна такса по повод въззивна жалба вх. № 1364/18.01.2023г. от ответника по делото Г. Д. Х., ЕГН ***** от гр. Варна срещу съдебно решение №1647/16.12.2022г., постановено по гр. дело № 206/2021г. на ВОС, намира следното:

Разпоредбата на чл.620 ТЗ, уреждаща възможността за освобождаването от предварително внасяне на държавна такса по исковете с правно основание чл.646 ТЗ. Същата намира приложение само по отношение на синдика и на търговеца – длъжник, не и спрямо ответника, срещу когото е уважен някой от посочените в чл.646 ТЗ искове. По аргумент от чл.620, ал.5 ТЗ във вр. с чл.649, ал.1 ТЗ липсата на задължение за предварително заплащане на държавна такса се отнася само за търговското дружество или търговец в несъстоятелност, както и за кредитора, предявяващ отменителните искове при бездействие на синдика, но не и за ответника по тези искове. В този смисъл на приложение на правната норма е постановено Определение № 28/17.01.2013г., постановено по ч.гр. дело № 8/2013г. ВКС, II, т.о.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая по отношение на ответницата по делото разпоредбата на чл. 620, ал.5 ТЗ е неприложима, при което и искането ѝ следва да бъде оставено без уважение.

Доколкото съдът отхвърли главното искане на ответника, то следва да бъде разгледано евентуалното искане за освобождаване от дължима по делото държавна такса, на осн. чл. 83, ал.2 ГПК.

Съдът посочи, че по повод това искане с разпореждане по делото на страната бяха дадени указания да представи декларация за своето семейно и имуществено състояние. В дадения на страната срок не се представиха изисканата декларация, съответно други доказателства даващи възможност да бъде осъществена преценка за материалното състояние на страната в което се намира тя, което от своя страна да обоснове евентуално уважаване на така направеното искане.

Съгласно чл.83, ал.2 ГПК съдът следва да прецени няколко обстоятелства, изчерпателно изброени в т.1-6, както и да съобрази евентуално други извън тези, и въз основа на тях да направи цялостна преценка за основателността на искането.

Липсата на декларация на семейно и имуществено състояние, която изхожда от направилата искане за освобождаване от държавна такса страна е пречка за формиране на крайния извод на съда, дали страната притежава или не достатъчно средства, с които да поеме задължението си за плащане на дължима по делото държавна такса. По своя преценка съдът може да служебно да събере, включително може и да възложи на самата страна да представи и други доказателства във връзка с искането ѝ, но липсата на декларация за семейно и имуществено състояние, в която под страх от наказателна отговорност да бъдат декларирани тези обстоятелства във връзка със семейното и финансово състояние на страната, води до невъзможност да бъде направена преценка на обстоятелствата, които разпоредбата на чл. 83, ал.2 ГПК посочва. Въпреки дадената ѝ възможност ответницата не представи такава декларация, поради което искането с правно осн. чл. 83, ал.2 ГПК също следва да бъде оставено без уважение.

При тези съображения съдът намира, че молбата на ответницата е

неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Г. Д. Х., ЕГН ***** от гр. Варна **с правно осн. чл. 620, ал.5 ТЗ** за освобождаване от предварително събиране на дължима държавна такса по повод депозирана от нея въззивна жалба вх. № 1364/18.01.2023г. срещу съдебно решение №1647/16.12.2022г., постановено по гр. дело № 206/2021г. на ВОС, както и направеното в условията на евентуалност искане за освобождаване от дължима държавна такса в производството по гр. дело № 206/2021г. по описа на Варненски окръжен съд, **на осн. чл. 83, ал. 2 ГПК.**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на ищцата пред Апелативен съд – Варна.

Делото на доклад след евентуално стабилизиране на настоящото определение с оглед даване указания на страната да заплати държавна такса по депозираната от нея въззивна жалба.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____